

JE NEBEZPEČNÉ DOTÝKAT SE HVĚZD

Hudební publicista **Pavel Klusák** se pustil na tenký led, když se v nové knize *Gott: Československý příběh* (vydává Host) rozhodl vylíčit některé události ze zpěvákova života bez příkras a patosu, jimž se nevyhnují jiné životopisné knihy. Na základě získaných dokumentů a faktů je uvádí na pravou míru a mnohdy je to hodně syrové čtení.

Pavel Klusák (1969)

Český hudební publicista, scenárista, filmař a kurátor. V minulosti pracoval jako redaktor časopisů Týden, Respekt nebo Orientace Lidových novin. Jeho texty se objevují na serveru Aktuálně.cz i v Deníku N. Pro Český rozhlas připravil seriály o přelomových skladatelích posledního půlstoletí nebo o pop-music v normalizovaném Československu. Působí jako hudební kurátor Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava. Je režisérem filmu *Hudba Zdeněk Liška* (2017), autorem studie *Co je nového v hudbě* (2018) a osobní hudební encyklopedie *Uvnitř banánu* (2020). Žije v Praze, má tři děti. (zdroj: *hostbrno.cz*)

Proč jste se rozhodl otevřít život Karla Gotta až nyní, dva roky po jeho smrti, navíc po vydání knihy, kterou sám sepsal?

Takovýto projekt vzniká roky. Vždycky mě zajímaly paradoxy a mechanismy naší pop music během normalizačního dvacetiletí 1969–1989: Jak to chodilo v zábavě, kterou řídil stát a která měla pod usměvavým povrchem cenzuru a ekonomické výhody pro „ty správné“ lidi? Český rozhlas nechal vzniknout na toto téma můj seriál *Podivný showbiznis* (pořád se dá poslouchat z internetových archivů), DTV odvisí-

lala důkladný rozhovor se mnou o společenském významu Gotta. To vše se dělo ještě za jeho života. To, že jsem nezačal s knihou dřív, má ještě jeden důvod: mnoho let se věnuji v hudbě hlavně novátorům a experimentátorům. Gotta jsem ale časem pokládal čím dál víc za společensko-politický příběh Československa a Česka. Tím spíš, že laskavého, lyrického pěvce kantilén mnozí posluchači nikdy za politikum nepokládali. Nečekal jsem, že na mě zbudě právě tahle práce. Ale náš příběh s Gottom by měl být převyprávěn, říkal jsem si.

Po důkazech některých událostí jste musel asi hodně zapátrat. Kam vás hledání zavedlo?

Předesílám, že jsem se vůbec nesoustředil jen na trškané kauzy. Přál jsem si rekapitulovat a přehlédnout Gottovu hudební kariéru a při té práci jsem zjistil, že on sám ve svém příběhu vynechává, mlží, zamlčuje. Ptáte se, kde jsem pátral? Třeba v Archivu bezpečnostních složek. Nebo na amerických internetových stránkách věnovaných historii Las Vegas a hotelu, kde se odehrávala v roce 1967 estráda s československými umělci včetně Gotta. Někdy ale jednoduše stačilo číst staré Mladé světy a Melodie nebo se podívat na dávné televizní pořady Československé televize:

sám Gott vyprávěl o sobě tak, že to odporovalo jeho vlastní pozdější verzi, která leccos zkreslila.

Je něco, co vás opravdu překvapilo?

Ano. Role Gottova otce, Karla Gotta staršího, v napatém dění kolem Gottovy „cvičné emigrace“ a následného trestního stíhání. Víc vám neřeknu, nechci vyzradit silné příběhy v knize.

Myslíte, že jsou fanoušci připraveni přečíst si dost syrový pohled na svůj idol?

Dobře vím, že „je nebezpečné dotýkat se hvězd“. A chápu, že když jde o idoly, pop, legendy a zvláště Karla, často explodují emoce, než že by se vážily argumenty. To je normálka. Rád se budu s kýmkoli o věcech bavit: koneckonců, zvláště o mladém Karlu Gottovi a jeho počinech v Semaforu a divadle Apollo píšu s evidentním uznáním. Mimochodem, v knize *Gott: Československý příběh* je uvedeno tolik pramenů a zdrojů, že je rozhodně spíš knihou faktickou než názorovou. Tuším, že ji budou brát do ruky hodně ti, jejichž dlouhodobý pocit z Gotta dosavadní „fanouškovské knihy“ nereprezentovaly. Ale jsem samozřejmě připraven fanouškům vysvětlit, že jim neberu jejich pocity, zážitky z Karla a z písniček: jen konfrontuji Gotta s určitými hodnotami. Jistě nejsem sám, kdo si myslí, že osobnost jeho typu nemá mít pohřeb v katedrále svatého Víta.

Co myslíte, že by na knihu řekl Karel Gott?

Kdyby byl naživu, určitě bychom mu ji s nakladatelem dali před vydáním přečíst. Nejen proto, aby něco doplnil, ale aby s ní vstoupil do dialogu. Pořád jsem přesvědčen, že Gottův širší příběh „bez laskavých vynechávek“ je větší než jeho hity a jeho legendu vlastně korunuje.

JANA MARXTOVÁ

